

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — P Oy

(Sprawa C-6/12) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuły 107 TFUE i 108 TFUE — Przesłanka „selektywności” — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt (i) — Pomoc istniejąca — Uregulowanie krajowe w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych — Możliwość odliczenia poniesionych strat — Brak możliwości odliczenia w przypadku zmiany właściciela — Zezwolenie na odstępstwa — Uprawnienia dyskrecjonalne administracji podatkowej)

(2013/C 260/17)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

P Oy

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 107 ust. 1 TFUE — Regulacja w zakresie odliczania strat spółek — Przepisy dotyczące podatku dochodowego przewidujące, że straty poniesione w danym roku podatkowym mogą być rozliczone i odliczone od ewentualnych zysków osiągniętych w następnych latach podatkowych — Wyłączenie odliczenia strat w przypadku zmiany właściciela w roku, w którym poniesiono straty lub później — Wyjątek od zasady wyłączającej odliczenie w wypadku uzasadnionych powodów związanych z dalszą działalnością danej spółki

Sentencja

- 1) Regulacja podatkowa, taka jak sporna w postępowaniu głównym, może spełniać przesłankę selektywności będącą elementem pojęcia „pomocy państwa” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE w razie ustalenia, że układ odniesienia, to znaczy regulacja „normalna”, jest oparty na zakazie odliczania strat w przypadku zmiany właściciela w rozumieniu § 122 akapit pierwszy Tuloverolaki 1535/1992 (ustawy nr 1535/1992 o podatku dochodowym) z dnia 30 grudnia 1992 r., w stosunku do którego system zezwoleń przewidziany w § 122 akapit trzeci tej ustawy stanowi wyjątek. Regulacja taka może być uzasadniona istotą lub ogólną strukturą systemu, którego część stanowi, przy czym uzasadnienie to wyklu-

cza, by właściwy organ krajowy w odniesieniu do zezwolenia na odstępstwo od zakazu odliczania strat mógł korzystać z uprawnień dyskrecjonalnych, które upoważniałyby go do opierania swoich decyzji udzielających zezwolenia na kryteriach pochodzących spoza tej regulacji podatkowej. Jednakże Trybunał nie dysponuje przesłankami wystarczającymi do kategorię orzeczenia w sprawie takiej kwalifikacji.

- 2) Artykuł 108 ust. 3 TFUE nie stoi na przeszkodzie temu, by regulacja podatkowa, taka jak przewidziana w § 122 akapit pierwszy i trzeci Tuloverolaki 1535/1992, w przypadku gdy należy ją uznać za „pomoc państwa”, była nadal stosowana w państwie członkowskim, które ją ustanowiło, z uwagi na swój charakter jako „pomocy istniejącej”, bez uszczerbku dla kompetencji Komisji Europejskiej przewidzianej w art. 108 ust. 3 TFUE.

(¹) Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechthof te Leeuwarden — Niderlandy) — fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Noord /kantoor Groningen

(Sprawa C-26/12) (¹)

(Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 17 i art. 13 część B lit. d) pkt 6 — Zwolnienia — Odliczenie podatku naliczonego — Fundusze emerytalne — Pojęcie „zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi”)

(2013/C 260/18)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechthof te Leeuwarden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: fiscale eenheid PPG Holdings BV cs te Hoogezand

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Noord /kantoor Groningen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechthof te Leeuwarden — Wykładnia art. 13 B lit. d) pkt 6 i art. 17 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 135 ust. 1 lit. g), art. 168 i art. 169 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości

do dodanej (Dz.U. 347, s. 1) — Odliczenie podatku naliczonego — Podatnik, który na podstawie przepisów krajowych w dziedzinie emerytur utworzył fundusz emerytalny celem zapewnienia praw do emerytury swym pracownikom uprawnionym z tego funduszu — Odliczenie podatku naliczonego związanego ze świadczeniami wykonanymi na jego rzecz celem zarządzania funduszem emerytalnym

Sentencja

Artykuł 17 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że podatnik, który utworzył fundusz emerytalny w formie podmiotu odrębnego pod względem prawnym i podatkowym, taki jak będący przedmiotem postępowania głównego, celem zapewnienia praw do emerytury swym pracownikom i byłym pracownikom, jest uprawniony do odliczenia podatku od wartości dodanej, który zapłacił od świadczeń związanych z zarządzaniem i funkcjonowaniem rzeczonoego funduszu, pod warunkiem że istnienie bezpośredniego i ścisłego związku wynika ze wszystkich okoliczności danych transakcji.

(¹) Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Sofija-grad — Bułgaria) — „Ewita-K” EOOD przeciwko Direktor na direkcija „Obzławane i uprawlenie na izpyłnenieto”, Sofija, pri Centrałno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

(Sprawa C-78/12) (¹)

(Dyrektywa 2006/112/WE — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dostawa towarów — Pojęcie — Prawo do odliczenia — Odmowa — Rzeczywiste dokonanie transakcji opodatkowanej — Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 — System identyfikacji i rejestracji bydła — Paski informacyjne)

(2013/C 260/19)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Sofija-grad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Ewita-K” EOOD

Strona pozwana: Direktor na direkcija „Obzławane i uprawlenie na izpyłnenieto”, Sofija, pri Centrałno uprawlenie na Nacionalnata agencija za prihodite

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Administratiwen syd Sofija-grad — Wykładnia art 14 ust. 1, art. 178 lit. a), art. 185 ust. 1, art. 226 pkt 6 i art. 242 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego w związku z zakupem zwierząt — Dowód dokonania dostawy towarów — Kwestia obowiązku wskazania na fakturach kodów z pasków informacyjnych zwierząt objętych identyfikacją zgodnie z przepisami weterynaryjnymi Unii — Kwestia obowiązku wykazania prawa własności dostawcy

Sentencja

- 1) Dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej pojęcie „dostawy towarów” w rozumieniu tej dyrektywy oraz dowód rzeczywistego dokonania takiej transakcji są niezależne od sposobu nabycia prawa własności dostarczanych towarów. Zadaniem sądu odsyłającego jest przeprowadzenie zgodnie z krajowymi zasadami dowodowymi całościowej oceny okoliczności faktycznych rozpatrywanej sprawy, w celu ustalenia, czy sporna w postępowaniu głównym dostawa towarów rzeczywiście miała miejsce oraz ewentualnie czy z jej tytułu przysługuje prawo do odliczenia.
- 2) Artykuł 242 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on podatników niebędących producentami rolnymi do zapisywania w księgach rachunkowych przedmiotu dokonywanych dostaw, jeżeli są to zwierzęta, i do udowodnienia, iż przeszły one kontrolę zgodnie z międzynarodowym standardem rachunkowości IAS 41 „Rolnictwo”.
- 3) Artykuł 226 pkt 6 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje on podatnika dokonującego dostawy zwierząt objętych systemem identyfikacji i rejestracji ustanowionym w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z 17 lipca 2000 r. ustanawiającym system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącym etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97, zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r., do wskazania na fakturze odnoszącej się do tej dostawy kodów z pasków informacyjnych dostarczanych zwierząt.
- 4) Artykuł 185 ust. 1 dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na korektę odliczenia podatku od wartości dodanej tylko w sytuacji, gdy zainteresowany podatnik skorzystał uprzednio z prawa do odliczenia tego podatku na zasadach określonych w art. 168 lit. a) tej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.